Ἡ πνευματικὴ κίνησις

ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ

Ἡ κατ' αὐτὰς ἀνασυγκρότησις τῆς ἐν Πάτραις Ἑταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Βιβλίου, τῆς ὁποίας ζωηρὰ πάντοτε παραμένει ἡ κατὰ τὰ προπολεμικὰ ἔτη κοινωφελὴς δρᾶσις, ὡς καὶ ἡ κατ' εὐτυχῆ συγκυρίαν εὐστόχως ὀργανωθεῖσα παρὰ τοῦ κ. Κουλουμπῆ Ἔκθεσις, ἀποτελοῦσα, σὺν τῇ ἐπικειμένῃ λειτουργίᾳ ἀναγνωστηρίων, μίαν ἀκόμη ἐπὶ τὰ πρόσω φιλότιμον προσπάθειαν τῆς Πρωτευούσης τῆς Πελοποννήσου, κατόπιν τοσῶν ψυχικῶν ταλαιπωριῶν ἀπαισίας Κατοχῆς. Ἀποδεικνύεται διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὅτι ἡ πόλις τῶν Πατρῶν συναισθάνεται καὶ αὐτὴ τὴν ἀνάγκην τῆς συμβαδίσεως τῆς ὕλης καὶ τοῦ πνεύματος, τοῦ Χρήματος καὶ τῆς Παιδείας καὶ ὅτι τὸ βιβλίον ἀποτελεῖ πρωταρχικὸν βῆμα ἠθικῆς ἀναπλάσεως.

Εἰς τὰς πνευματικὰς ἀσχολίας τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων τὸ Βιβλίον κινδυνεύει ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος. Ἐὰν δὲ τοῦτο ἔν τινι μέτρῳ ἀπαγταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου Κόσμου παρατηρεῖται, ἐν Ἑλλάδι περισσότερον αἰσθητὴ ἔχει καταστῆ ἡ ἐπικράτησις αὐτῆς τῶν καθημερινῶν φύλλων ὑπεράνω τοῦ Βιβλίου, παρὰ τὴν ἐσχάτως παρατηρουμένην πληθωρικὴν αὐτοῦ κίνησιν. Οὐδεὶς βεβαίως παρατγωρίζει τὰς ἐπιφανεῖς ὑπηρεσίας τοῦ Τύπου πρὸς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν λαῶν, οὐδὲ καὶ τὰς μεγάλας αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι προόδους, μεθ' ὅλους τοὺς παντοειδεῖς κλονισμοὺς κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἀφήσωμεν εἰς τὸν Τύπον καὶ μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικοινωνίας τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς Ἐπιστήμης μετὰ τοῦ λαοῦ. Ἄλλον σκοπὸν καὶ ἄλλον χαρακτῆρα ἔχει ἡ ἐφημερὶς καὶ ἄλλον τὸ Βιβλίον. Τὸ Βιβλίον ὄχι μόνον ἀντιπροσωπεύει τι τὸ συντετελεσμένον καὶ μόνιμον, ὄχι μόνον παρέχει συστηματικὴν γνῶσιν, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἕνας, οὕτως εἰπεῖν, φάρος διαχρονοῦς φωτισμοῦ.

Παρεκτὸς ὅμως τῆς ἐφημερίδος καὶ ἡ δημιουργηθεῖσα ἀξιοθρήνητος διγλωσσία δὲν ἀποτελεῖ μικροτέραν διὰ τὸ ἑλληνικὸν Βιβλίον περιπέτειαν. Ἡ καθαρεύουσα ἀφ' ἑνός, ἡ λεγομένη δημοτικὴ ἀφ' ἑτέρου, δημιουργήσασαι πνευματικὴν σύγχυσιν, διήρεσαν καὶ συγγραφεῖς καὶ ἀναγνώστικὸν κοινόν. Οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν καθαρεύουσαν εὐλόγως δὲν ἀνέχονται τὸν ἐκχυδαϊσμὸν τῆς ἀθανάτου ἡμῶν Γλώσσης, μετὰ τῆς ὁποίας λαμπάδος τοῦ Ἐθνικοῦ πνεύματος, διὰ μέσου τῶν αἰώνων, συνδέεται ὁ θαυμασμὸς πρὸς τὴν Ἑλλάδα μας ὁλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου Κόσμου. Τῆς ἐπισήμου Γλώσσης τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, τῆς ὁποίας Γλώσσης ἡ καταστροφὴ θὰ ἐσήμαινεν ἅλμα θανάσιμον εἰς τὸ χάος τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀποσυνθέσεως. Τῆς Γλώσσης, τὴν ὁποίαν ἀνευρίσκομεν καὶ εἰς τὰ ἔγγραφα τῶν δημιουργῶν τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Παλιγγενεσίας.

Τοὐναντίον, οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ἀποκληθεῖσαν δημοτικήν, τὴν τραπεῖσαν εἰς τὸν ἐκχυδαϊσμόν, παραδόξως ὀνομάζουσι τὴν καθαρεύουσαν σχολαστικὴν καὶ ἄψυχον! Ἀνεξαρτήτως ὅμως τούτων ὑπάρχουσι καὶ οἱ προτιμῶντες τὸ ἀλλόγλωσσον Βιβλίον εἴτε ἀπὸ οἰκτρὰν ξενομανίαν εἴτε καὶ τινες τούτων ἀπὸ ἀνωτέραν ψυχικὴν ἀνάγκην. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ περιπέτεια τοῦ Βιβλίου. Κυριολεκτικῶς τοῦ Βιβλίου τοῦ λογοτεχνικοῦ, διότι τὸ διδακτικὸν κυκλοφορεῖ ὁποιονδήποτε, τὸ δὲ ἐπιστημονικὸν ἀγοράζεται κατ' ἀνάγκην, ἐνῷ περιζήτητον εἶναι τὸ Βιβλίον τῆς... ληστρικῆς φιλολογίας.

Ἰδοὺ λοιπὸν διατί μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν χαιρετίζομεν τὴν ἀπαρχήν, οὕτως εἰπεῖν, νέας ἐν Πάτραις πνευματικῆς ζωῆς καὶ τὴν τόνωσιν τῆς φιλολογικῆς κινήσεως, ἥτις παρέχει τὸ μέτρον τοῦ πολιτισμοῦ ἑνὸς Ἔθνους. Διὰ τὴν τοιαύτην ὅμως τόνωσιν εἶναι ἀνάγκη ἐργασίας μεθοδικῆς καὶ προσπαθείας ἀκαταβλήτου πρὸς διάδοσιν τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ Βιβλίον. Τὸν ἐθνικὸν δὲ τοῦτον σκοπὸν θὰ ἐπιτύχωμεν, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐὰν κατευθύνωμεν τὰς ἐνεργείας ἡμῶν πρὸς μεθοδικὴν ὀργάνωσιν Λαϊκῶν Βιβλιοθηκῶν. Ἡ ἵδρυσις τοιούτων βιβλιοθηκῶν ἀποτελεῖ ἀπανταχοῦ τοῦ Κόσμου μίαν ἀναμφισβήτητον ἀνάγκην πρὸς πραγματοποίησιν τῶν μέσων καὶ τῆς πνευματικῆς τοῦ λαοῦ ἀναπτύξεως, ἡ ὁποία ἀληθῶς εἶναι τόσον ἀπαραίτητος ὅσον καὶ ἡ ἐξασφάλισις ὑγιεινῶν τῆς ζωῆς συνθηκῶν, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἡ τὴν εὐπρόσωπον μιᾶς πόλεως ἐμφάνισιν.

Ὡς καὶ ἄλλοτε ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ τονίσω, αἱ ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων ἱδρυόμεναι Βιβλιοθῆκαι χάρ.ν κυρίως τῆς λαϊκῆς μορφώσεως, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξομοιωθῶσι πρὸς τὰς Ἐθνικὰς ἢ ἄλλας Δημοσίας Βιβλιοθήκας, αἱ ὁποῖαι ἐγκατεστημέναι εἰς μεγαλοπρεπῆ μέγαρα στολίζουσι κυρίως τὰς πρωτευούσας τῶν Κρατῶν, ὡς οἱονεὶ Τεμένη τοῦ διεθνοῦς Πνεύματος, ἀποθησαυρίζοντα τὰ προϊόντα αὐτοῦ καὶ συγκεντροῦντα τοὺς θιασώτας τῆς ἀνωτέρας διανοήσεως. Αἱ δημοτικαὶ ὅμως βιβλιοθῆκαι φλέγουσαι πανταχοῦ ἑστίαι πνευματικοῦ διὰ τὰς λαϊκὰς τάξεις φωτὸς εἶναι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐγκατεστημέναι εἰς ἁπλᾶ καὶ ἀπέριττα οἰκοδομήματα, εὑρισκόμενα εἰς διάφορα ἐπίκαιρα σημεῖα ἑκάστης τῶν πόλεων ὁλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου Κόσμου. Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ὑπερβαίνουσιν αὗται τὰς 20.000, εἰς τὰς πόλεις δὲ τῆς, πρὸς ἄρκτον Εὐρώπης, ὡς ἐν Σουηδίᾳ καὶ Νορβηγίᾳ, ἀριθμοῦνται αὗται κατὰ ἑκατοντάδας. Ἐν Παρισιοις λειτουργοῦσι τριακόσιαι τοιαῦται Βιβλιοθῆκαι ἀνὰ τὰς διαφόρους συνοικίας τῆς κατ' ἐξοχὴν Πόλεως τοῦ Φωτός, ἐν δὲ τῇ Μέσῃ Εὐρώπῃ, ὡς ἐν Ἐλβετίᾳ, ἀποτελοῦσιν αὗται ἀναπόσπαστον τρόπον τινὰ συμπλήρωμα τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Ἰσόγειοι κατὰ τὸ πλεῖστον ἢ ἡμιανώγειοι ἀπέριττοι τὴν διάταξιν, μὲ βιβλία παντὸς κλάδου τοῦ Ἐπιστητοῦ, εἰς γλῶσσαν εὔληπτον συντεταγμέναι προσελκύουσι τὸν λαὸν κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτοῦ καὶ τὰς ἡμέρας τῆς ἀναπαύσεως.

Τοιουτοτρόπως αἱ ὠργανωμέναι Κοινωνίαι μὲ τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ ἀμάθεια δὲν εἶναι μόνον κατάστασις ἐξευτελισμοῦ διὰ τὸ ἄτομον ἀλλὰ καὶ ὁ σπουδαιότερος παράγων τροφίμων τοῦ Δεσμωτηρίου, ἀγωνίζονται νὰ μορφώνωσι καὶ νὰ προάγωσι τὰς λαϊκὰς τάξεις καὶ νὰ ἐνισχύωσι τοὺς δεσμοὺς τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Δὲν εἶναι βεβαίως ἔργον τυχαῖον ἡ συγκρότησις τοιούτων Βιβλιοθηκῶν διὰ τὴν ἀκρβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς λειτουργίας αὐτῶν. Οὐδὲ εἶναι δυνατὸν νὰ ταχθῇ τι ἐκ τῶν προτέρων ὡρισμένον. Πρὸς ἐκλογὴν τοῦ καταλλήλου διὰ μίαν λαϊκὴν Βιβλιοθήκην Βιβλίου ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρα προσοχή, τὴν ὁποίαν καθορίζουν ἡ ἀνάπτυξις ἑκάστης Κοινωνίας καὶ αἱ πνευματικαὶ αὐτῆς ἀνάγκαι. Ὁπωσδήποτε ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον θὰ λάχῃ ὁ εὐτυχὴς κλῆρος τῆς συγκροτήσεως καὶ διευθύνσεως τοιαύτης βιβλιοθήκης πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ συνήθη ἀναγνώσματα διὰ τὸν λαὸν εἶναι τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν Ἱστορίαν του καὶ τὴν θρησκείαν του. Περιηγήσεις ξένων χωρῶν, πρὸ παντὸς ὅμως τὰ ἐξαίροντα τὴν ἔννοιαν τῆς Πατρίδος, τῆς κοινῆς Μητρός, ἡ ὁποία ἐν Ἰσότητι καὶ Δικαιοσύνῃ μὲ τὴν οὐΐνη στοργὴν θερμαίνει εἰς τὰς ἀγκάλας της τὰ τέκνα αὐτῆς.

*

Ἐν Ἑλλάδι, ἐξ ὅλων τῶν Δήμων τοῦ Κράτους πρῶτος ὁ Δῆμος Πατρέων ἐπὶ Δημάρχου τοῦ ἀλησμονήτου Δημητρίου Βότση, συνέστησε κατὰ μῆνα Ἰούνιον τοῦ ἔτους 1910 Δημοτικὴν Βιβλιοθήκην, τὴν ὁποίαν καὶ κατὰ τὸ ἐφικτὸν ὠργάνωσε καὶ ἐπλούτισεν. Ἡ Βιβλιοθήκη ἐκείνη τοῦ τόπου λειτουργήσασα μέχρι τοῦ ἔτους 1926 ἔκλεισε τὰς πύλας της ὑπὸ τὰ ἀδιάφορα, ὡς μὴ ὠφαίλε, βλέμματα ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων καὶ μόλις κατὰ τὸ ἔτος 1944 ἐπανασυνεστήθη, πρωτοβουλίᾳ τοῦ τότε Δημάρχου κ. Γεωργίου Πανταζῆ καὶ τῇ συνεργασίᾳ τῶν κ. κ. Μουστρούχου, Μπούρα, Μπεντερμάχερ, Γιαννοπούλου, Τριανταφύλλου, Πραποπούλου καὶ ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ μακαρίτου Καραμανδάνη, ἄνευ ὅμως μέχρι τοῦδε ἀποδοτικῆς τινος ἐμφανίσεως.

Ἡ ἐπανασυστᾶσα αὕτη Βιβλιοθήκη ἀπηρτίσθη ἀπὸ χιλιάδας τόμων βιβλίων, τόσον τῆς ὡς ἄνω πρώτης Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης, ὅσον καὶ ἐκ τῶν Βιβλιοθηκῶν Γούναρη, Μιχαλακοπούλου καὶ Βουρλούμη.

Πλὴν ἀλλ' ὅμως εἶναι ἄξια νὰ ζήσωσιν ὅλα τὰ βιβλία; Δὲν ὑπάρχει καὶ δὲν θὰ ὑπάρξῃ καὶ ἐν τῷ πνευματικῷ κόσμῳ ὁ Νόμος τῆς ἐπιλογῆς; Ἡ ἐπιλογὴ εἶναι ἀναπόφευκτος. Πᾶν ὅ,τι εἶναι προϊὸν πνευματικῆς παραγωγῆς δὲν εἶναι καὶ πνευματῶδες. Τοιαῦται περίπου σκέψεις ἤγαγον πρὸ πολλῶν ἐτῶν, εἰσηγήσει πρώτου τοῦ πολλοῦ Γλάρωτωνος εἰς κίνησιν, ἡ ὁποία τὸ πρῶτον ἤρξατο ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ τὴν ὁποίαν ἠκολούθησε ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γερμανία, περὶ ὑποδείξεως τῶν ἀρίστων βιβλίων, ἅτινα ἠδύνατο νὰ ἔχῃ πᾶσα Βιβλιοθήκη καὶ αὐτὴ ἡ μικροτάτη. Χάριν τοῦ λόγου τούτου ἐπεζητήθη ἀριθμὸς λίαν περιωρισμένος, ἑκατὸν μόνον βιβλίων ἐκ τῆς λογοτεχνίας ὅλων τῶν αἰώνων καὶ ὅλων τῶν λαῶν, ὁ δὲ καθορισμὸς αὐτῶν ἐπεδιώχθη διὰ παντοίων τρόπων καὶ μάλιστα διὰ δημοψηφίσματος. Περίεργον δὲ εἶναι ὅτι κατωρθώθη ὁπωσδήποτε ποιά τις συμφωνία ἐν μέσῳ τῶν κατ' ἀρχὰς, ὡς εὐνόητον, ποικιλοτάτων γνωμῶν καὶ ὅτι μεταξὺ τῶν βιβλίων τῶν οὕτω σφραγισθέντων διὰ παιδήμου ἐπιδοκιμασίας ὑπῆρξαν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ Κοράνιον, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ Ὅμηρος καὶ ὁ Ροβινσών.

Αἱ ἱδρυόμεναι ἢ αἱ ἐπανασυνιστώμεναι Βιβλιοθῆκαι εἶν δύναται βεβαίως νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὰ πορίσματα ταῦτα τῆς διεθνοῦς ἐρεύνης τῆς πνευματικῆς παραγωγῆς τῶν αἰώνων. Ὁπωσδήποτε ὅμως ἐπιβάλλεται εἰςτὰς διευθύνσεις αὐτῶν ποιά τις ἐπιλογὴ τῶν βιβλίων. Ὑπάρχουσι μεταξὺ αὐτῶν πολλὰ τὰ ἄχρηστα, ὑπάρχουσιν ἄλλα, ἅτινα ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν εἶναι προωρισμένα ὅπως μόνον συμβουλευώμεθα αὐτά, τέλος δὲ καὶ ὑπεράνω ὅλων ὑπάρχουσι βιβλία χρήσεως καθημερινῆς. Ἐκεῖνα, ἅτινα ἀναγιγνώσκομεν καὶ ἐπαναγιγνώσκομεν, ἄλλοτε μὲν διὰ νὰ διδαχθῶμεν καὶ ἄλλοτε διὰ νὰ διασκεδάσωμεν.

Τοιοῦτοι εἶναι οἱ κανόνες οἱ κρατοῦντες κατὰ τὴν συγκρότησιν τῶν Βιβλιοθηκῶν ἐν γένει οὐχὶ δὲ ὀλιγωτέρων χρήσιμοι καὶ χάριν τῶν λαϊκῶν τοιούτων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ μάλιστα τῆς ἐπανιδρύσεως τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης τῶν Πατρῶν εὐκταῖον ἦθελεν εἶσθαι, ἐὰν κατηρτίζετο καὶ εἰδικὸν ἱστορικὸν Ἀρχεῖον περιλαμβάνον πρωτότυπα ἔγγραφα, ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐγχώριον Ἱστορίαν καὶ περισυλλεγόμενα ἐξ ἰδιωτικῶν οἴκων, συμβολαιογραφικῶν, ἐκκλησιαστικῶν ἢ καὶ δημοσίων ἐν γένει ἀρχείων. Ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἡ συγκέντρωσις τῶν ἐν τοῖς Ἀρχείοις τῆς Ἑσπερίας ἐγγράφων τῶν διαφωτιζόντων τὴν Ἱστορίαν τοῦ τόπου, εἶναι δὲ ἔτι μᾶλλον ἀναγκαία ἡ τοιαύτη προσπόθεια ἕνεκεν τῆς ὁμολογουμένης ἐν Ἑλλάδι ἐλλείψεως σπουδαιοτάτων ἱστορικῶν πηγῶν τῶν Μεσαιωνικῶν χρόνων καὶ τῆς Τουρκοκρατίας. Ἡ πόλις μάλιστα τῶν Πατρῶν, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων, δύναται τελεσφόρως νὰ ἀπαρτίσῃ τοιαύτην συλλογὴν μνημείων τῆς Ἱστορίας ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ρίου, τοῦ ἐπὶ τῶν Βενετῶν περιωνύμου «Καστέλλο ντὶ Μορέα». Μάλιστα ἡ τοιαύτη συλλογὴ θὰ ἠδύνατο νὰ συμπληρωθῇ διὰ τῶν ἐν τοῖς Ἀρχεῖοις, ἰδίως τῆς Βενετίας, περισωζομένων χαλκογραφιῶν, ξυλογραφιῶν καὶ λιθογραφιῶν, αἵτινες παριστάνουσι τὴν πόλιν μας ἐπὶ τῆς Τουρκοκρατίας καὶ τῆς Βενετοκρατίας, τοῦ τέλους τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ δεκάτου ὀγδόου καὶ ἄλλων εἰκόνων σχετιζομένων πρὸς τὴν μεσαιωνικὴν αὐτὴν Ἱστορίαν.

Εἰς τοιαύτας κατευθύνσεις δέον, κατὰ τὴν ἐμὴν τοὐλάχιστον ἀντίληψιν, νὰ στραφῇ ἡ προσπάθεια τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπανασυστάσεως τῆς Δημοτικῆς ἡμῶν Βιβλιοθήκης. Αὐτὴ πρώτη ἐμπνεοῦσα καὶ ἐμπνεομένη νὰ ἀνάψῃ τὴν ἁδᾶα τοῦ Φωτὸς τῆς γνώσεως εἰς τὸν διψῶντα ὑγιοῦς μαθήσεως λαὸν τῆς ἀγαπητῆς μας πόλεως καὶ νὰ ἀνοίξῃ διάπλατα τὸν δρόμον μιᾶς νέας ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ζωῆς ἐν Πάτραις.

ΣΩΤ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος τῆς ἐν Πάτραις Ἑταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Βιβλίου

Πωλοῦνται δενδρύλλια κυπαρίσσου, εὐκαλύπτου, μωρέας κλπ. εἰς τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Αὐτοκράτορος Λύγου στου 82 (πλησίον Ἁγίας Τριάδος) φυτώριον.

Μηχανὴ αὐτοκινήτου μάρκας «Σεβρολὲ» δυνάμεως 22 ἵππων ἐν κινήσει, κατάλληλος καὶ διὰ βενζινόπλοιον πωλεῖται εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι κ. Θωμᾶν Μωραΐτην. Πατρέως 33.

Ἡ ΜΟΔΙΣΤΑ
ΕΥΑΝΘΙΑ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
Ἐπανελθοῦσα ἐξ Ἀθηνῶν ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας της μὲ τὰ νεώτερα καὶ ὡραιότερα κροκὶ καὶ φιγουρίνια μὲ τιμὰς λογικάς:
Παλτὰ ἀπὸ κροκὶ δρ. 30.000 καὶ φορέματα δρ. 25.000
Ἀπὸ φιγουρίνια δρ. 20.000.
ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΕΠΥΗΜΕΝΗ
Ὁδὸς Τσαμαδοῦ 81. Ὧραι συνεννοήσεων 10—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

ΠΑΤΡΙΝΗ ΖΩΗ

ΠΡΟ 36 ΕΤΩΝ

ΑΠΟ ΠΑΤΡΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΕΚ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ,,

6 Ἰανουαρίου 1910

Τηλεγραφοῦν ἐκ Κω(ν)πόλεως, ὅτι πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα κατέστρεψε τὸ μέγαρον τοῦ Βουλευτηρίου. Τὸ πῦρ προῆλθεν ἐξ ἐκρήξεως τοῦ καλοριφὲρ τῆς Γερουσίας, τὸ πῦρ δὲ περιζώσαν τὸ κτίριον ἀπετέφρωσε τελείως τήν τε Βουλὴν καὶ Γερουσίαν.

—Τὸ ζήτημα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐξακολουθεῖ ἀπασχολοῦν ζωηρῶς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις θεωρεῖται γεγονὸς, θὰ συνέλθῃ ὅμως εἰς ἀπώτερον χρόνον.

—Εἰς τὸ καφφενεῖον τοῦ Ζαππείου δύο φοιτηταὶ συνεζήτουν θορυβωδῶς ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ κατὰ τρόπον θίγοντα τοὺς ἀξιωματικούς. Εἰς ὑπολοχαγὸς καθήμενος παραπλεύρως ἀπηύθυνεν εἰς αὐτοὺς παρατηρήσεις, ἐπειδὴ δὲ οὗτοι ἐξηκολούθουν, ὁ ἀξιωματικὸς ἐξιφούλκισεν, ὁπότε προλαβὼν ὁ εἷς ἐκ τῶν φοιτητῶν κατέφερε κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν ράβδον του καὶ τὸν ἐτραυμάτισεν.

*

Ἐκλεκτὰ φίλμ

Συνεχίζεται εἰς τὸ «ΙΝΤΕΑΛ» ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς Κλοντὲτ Κολμπὲρ «Βαρώνη τοῦ μεσονυκτίου». Τὴν Δευτέραν στὸ «Ἰντεάλ» θὰ προβληθῇ ἡ παραγωγῆς 1945 ταινία τοῦ Μίκυ Ρουνεῦ «Ἀνοιξιάτικες τρέλλες». Εἰς τὴν «Αἴγλη» ἡ «Σειρῆνα τῶν Τροπικῶν» μὲ τὴν Χέντυ Λαμάρ. Εἰς τὸ «Πάνθεον» τὸ «Ἔγκλημα τοῦ ἰατροῦ Φόρμπς» παραγωγῆς 945 καὶ ὁ «Μίστερ Μότο». Τὴν προσεχῆ Πέμπτην τὰ δύο θρυλικὰ φίλμ «Σκλόβοι τῆς Μοίρας», πολὺ ἀνώτερον τοῦ «Γιέ μου, υἱέ μου» στὴν «Αἴγλη» καὶ τὸ «Μπὼ Ζέστ» στὸ «Ἰντεάλ».

*

Γιὰ τὸ Γιαννάκη σας

.... τὸ καλλίτερο καὶ εὐθηνώτερο δῶρο ποὺ θὰ τοῦ κάνεται γιὰ τὴν αὐριανὴ γιορτὴ του εἶναι ἕνα ὡραιοβιβλιοδετημένο βιβλίο ἀπὸ τὴν πλουσιωτάτην συλλογὴν τοῦ βιβλιοπωλείου Κουλουμπῆ.

*

Ἡ κίνησις τοῦ βιβλίου

Παρήγορον σημεῖον διὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου μας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς πόλεώς μας, εἶναι ἡ σημειωθεῖσα κατὰ τὰς ἑορτὰς κίνησις γύρω ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ βιβλίο. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ὅτι τὰ 50(ο)ο τῶν δώρων ἐφέτος ἦσαν βιβλία, πρὸ παντὸς παιδικὰ τὰ ὁποῖα ἐπρομηθεύθησαν ἀπὸ τὴν πλουσιωτάτην συλλογὴν τοῦ βιβλιοπωλείου Κουλουμπῆ, μὲ τὰς ἰδίας τιμὰς τῶν Ἀθηνῶν. Εἰς τὸ ἴδιον βιβλιοπωλεῖον πωλεῖται συγχρόνως μὲ τὰς Ἀθήνας κάθε καινούργιο βιβλίο, ὅλων τῶν ἐκδοτικῶν οἴκων.

Τῆς Στιγμῆς

Σήμερον, ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων, δὲν ἑορτάζουν μόνον οἱ Φώτηδες κλπ. συνώνυμοι.

—Ἑορτάζουν ἐπίσης καὶ δέχονται καὶ ὡρισμένοι πωληταί.

—Οἱ ὁποῖοι μάλιστα παρέχουν ὁλονὲν καὶ ἀποδείξεις ἐμπράκτους τῆς πίστεώς των πρὸς τὴν πολύτιμον ὀξίαν τῶν «ἰορδανείων ναμάτων»....

—Καὶ μία πρωτοτυπία, ὀφειλομένη εἰς τὴν ἀστείρευτον πηγὴν τῶν νεοελληνικῶν ἐμπνεύσεων;

—Ἀντὶ τῶν γνωστῶν καλάνδων «αὔριον τὰ Φῶτα», ἕνας ἔψαλλε χθὲς διὰ στόματος.... γραμμοφώνου, κάποιο «ρεμπέτικο» τραγούδι.

—Αὐτὸ ὅμως δὲν ἠμπόδισε καθόλου νὰ «τὰ οἰκονομήσῃ» περίφημα!

—Ἡ κακοκαιρία ἐνετάθη ἀπὸ τῆς προχθεσινῆς νυκτός.

—Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν χθὲς ἐχιόνιζε διαρκῶς μέχρι κάτω τὸ Γηροκομεῖο ἐνῷ συγχρόνως ἐφυσοῦσε σφοδρὸς παγερὸς ἄνεμος καὶ ἔπιπτε κατὰ διαλείμματα βροχή.

—Καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ἐπεκράτει μεγάλη τρικυμία.

—«Αὐτὸς εἶναι χειμώνας!», ἔλεγε χθὲς ἕνας ποὺ δὲν ἔχει φορέσει μέχρι τώρα οὔτε τὸ γιλέκο του.

—Ἂς ἐλπίσωμεν τοὐλάχιστον, ὅτι θὰ ἔχῃ ὁ καιρὸς αὐτὸς εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν σιτοπαραγωγήν.

Σύμφωνα, πάντοτε, πρὸς τὸ λοϊκὸν ρητὸν «....τὰ Φῶτα χιονισμένα....»

—Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἔπαυσε νὰ θέτῃ εἰς κυκλοφορίαν τὰ παλαιὰ 50δραχμα ποὺ εἶχαν ἐκτυπωθῆ εἰς Ἀθήνας τὸ 1944.

—Καὶ τοῦτο, διότι τὸ χαρτὶ των δὲν εἶναι καλῆς ποιότητος καὶ σχίζονται εὔκολα.

—Ἀντ' αὐτῶν χρησιμοποιεῖ τὰ ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου τυπωμένα εἰς Λονδῖνον 50δραχμα, τὰ ὁποῖα ἔχουν μεγαλυτέραν ἀντοχήν.

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τὸ θαῦμα τῆς Ἀλβανίας ἀπ' τὴ σκοπιὰ τῆς ΙΙΙ Μεραρχίας

Ὁ κ. Ξένος Ξενίτας, λοχαγὸς τῆς ΙΙΙ Μεραρχίας Πατρῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἀλβανικῆς ἐκστρατείας, γνωστὸς καὶ ἀπὸ ἄλλα δημοσιεύματά του καὶ βιβλία, τύπωσε τελευταῖα στὴν Ἀθήνα τὸ νέο του βιβλίο ποὺ κυκλοφορεῖ αὐτὲς τὶς ἡμέρες. Τὸ ἐπιγράφει «Τὸ θαῦμα τῆς Ἀλβανίας ἀπ' τὴ σκοπιὰ τῆς ΙΙΙ Μεραρχίας» καὶ εἶναι ἕνας καλοτυπωμένος τόμος 160 σελίδων μαζὶ μὲ ἕνα χάρτη τοῦ χώρου τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς Μεραρχίας. Ἀπευθυνόμενος κανεὶς στὸ κοινὸ, ποὺ ἀπ' αὐτὸ στρατολογεῖται καὶ προέρχεται ἡ ἔνδοξη ΙΙΙ Μεραρχία, δὲν ἔχει καμμιὰ ἀνάγκη νὰ τονίσῃ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ τοῦ βιβλίου, ποὺ τὶς καλογραμμένες σελίδες του πιάνει ἡ ἐξιστόρηση σὲ ὅμορφες λογοτεχνικὲς ἀνταποκρίσεις τῶν μαχῶν καὶ τῶν ἀγώνων τῶν στρατιωτῶν ποὺ ἄνοιξαν τὸ δρόμο γιὰ τὸ Ἀργυρόκαστρο, πῆραν τὸ Δέλβινο, τοὺς Ἁγίους Σαράντα, τὴ Χειμάρρα καὶ ἀπέλησαν ἄμεσα τὰν Αὐλῶνα. Τὸ βιβλίο δονεῖται ἀπὸ τὸν πηγαῖο ἐνθουσιασμὸ τοῦ στρατιώτη τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅλο τὸ βιβλίο ἐξ ἄλλου γράφτηκε στὸ μέτωπο. Μὲ διαλεχτὲς ἀναμνηστικὲς φωτογραφίες, μὲ ὀνόματα διακριθέντων ἡρώων, μὲ ἐντελῶς ἱστορικὰ πιστὲς ἀφηγήσεις, ὁ κ. Ξενίτας, κατωρθώνει νὰ δώσῃ μιὰ λαμπρὴ εἰκόνα τοῦ ἔπους, ποὺ σ' αὐτὸ — τοὐλάχιστο στὸν τομέα ποὺ πολέμησεν αὐτός, πολέμησε μάλιστα στὴν πρώτη γραμμή—ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πολύτιμους συντελεστές του. Τὸ βιβλίο τοῦ κ. Ξένου Ξενίτα πρέπει νὰ βρίσκεται στὴ βιβλιοθήκη κάθε πολεμιστὴ, ἀλλὰ καὶ κάθε πατριώτη.

Κ. Ν. ΤΡΙΑΙΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Στέφαν Τζβάϊχ «Οἱ μεγάλες ὧρες τῆς ἀνθρωπότητας», Ἰακώβου Βάσερμαν: «Χριστόφορος Κολόμβος», ὁ Δὸν Κιχώτης τοῦ Ὠκεανοῦ, Στέλλας Γεωργιάδη: «Καλησπέρα παιδιά» μὲ εἰκόνας τοῦ Καστανάκη. Ρομαὶν Ρολλάν: «Σὰν Κριστόφ», Θ. Παπαμανώλη: «Βελιγράδι», Στέφαν Τζβάϊχ «Ἀνυπόμονη καρδιά», Ἰσαὰκ Μπαμπέλ: «Τὸ κόκκινο ἱππικό», Ἀλέξη Τολστόϊ: «Γαλάζιες Πολιτεῖες», Ἠλιὰ Βενέζη: «Τὸ νούμερο 31328», Νίκου Καραντώνη: «Πόλεμος-Ἀλβανία 40-41», Παπάγου: «Ὁ πόλεμος τῆς Ἑλλάδος», Τὰ νέα βιβλία ποὺ προσετέθησαν εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ βιβλίου ποὺ ὀργανώνει χάριν τῶν ἑορτῶν τὸ βιβλιοπωλεῖον Κουλουμπῆ.

Πωλεῖται τριφύλλι καὶ τριφυλλόχορτ